

Handel ludźmi

Zjawisko handlu ludźmi, niewolnictwa przetrwały od starożytności do czasów współczesnych. Aktualnie przestępstwo to **definiowane jest w polskim prawie jako:**

werbowanie, transport, dostarczanie, przekazywanie, przechowywanie lub przyjmowanie osoby z zastosowaniem:

- 1) *przemocy lub groźby bezprawnej*
- 2) *uprowadzenia*
- 3) *podstępu*
- 4) *wprowadzenie w błąd albo wyzyskania błędu lub niezdolności do należytego pojmowania przedsięwziętego działania*
- 5) *nadużycia stosunku zależności, wykorzystania krytycznego położenia lub stanu bezradności*
- 6) *udzielenia albo przyjęcia korzyści majątkowej albo jej obietnicy osobie sprawującej opiekę lub nadzór nad inną osobą*
- w celu jej wykorzystania, nawet za jej zgodą w szczególności w prostytucji, pornografii lub innych formach seksualnego wykorzystania, w pracy lub usługach o charakterze przymusowym, w żebractwie, w niewolnictwie lub innych formach wykorzystania poniżających godność człowieka albo w celu pozyskania komórek, tkanek lub narządów wbrew przepisom ustawy. Jeżeli zachowanie sprawcy dotyczy małoletniego, stanowi ono handel ludźmi, nawet gdy nie zostały użyte metody lub środki wymienione w punktach 1-6.

O zaistnieniu handlu ludźmi wiedzą sprawcy i ofiary – choć te ostatnie często dowiadują się po fakcie. Tak więc osoba, która jest najczęściej jedynym i najważniejszym świadkiem przestępstwa, bardzo często milczy z powodu niewiedzy, wstydu czy strachu.

Kiedy ofiara jest uwięziona i nie ma możliwości poinformowania bliskich, ani policji, nie ma możliwości ucieczki, bądź uniemożliwia jej to zależność materialna lub psychologiczna- wówczas jej sytuację może zmienić tylko interwencja osób trzecich. Dlatego też zaistnienie przypadku handlu ludźmi musimy często dedukować i wnioskować ze strzępków informacji.

Co powinno nas zaniepokoić?

1. W lokalnej społeczności pojawia się ktoś, kto proponuje:
 - pracę na czarno,
 - wyjazd w „atrakcyjne miejsce”,
 - atrakcyjną pracę wyłącznie dla kobiet,
 - pracę w której nie wymaga się znajomości języka, kwalifikacji itp.,
 - wyjazd w terminie uniemożliwiającym przemyślenie czy rozważenie danej propozycji,
 - ułatwienie zdobycia dokumentów (np. paszportu), przekroczenia granicy,
 - pokrycie wszystkich kosztów związanych z wyjazdem (przejazd, zakwaterowanie, dokumenty, wyżywienie) na poczet przyszłych zarobków,
2. Po wyjeździe do pracy za granicą osoba:
 - przestaje się kontaktować,
 - kontaktuje się ale mówi bardzo krótko, rozmowy są często przerywane, nie chce podać adresu/telefonu, w trakcie rozmowy zawsze ktoś jest obok, mówi jakby była pod wpływem środków odurzających,
3. Zaginęła osoba która:
 - planowała wcześniej wyjazd za granicę (np. do pracy),
 - potrzebowała pieniędzy,
 - z domu zniknął paszport,
 - nawiązała nowe znajomości przez Internet lub znalazła ogłoszenie o pracy (np. w gazecie, Internecie, od znajomego/znajomej).
4. Po powrocie ofiara najczęściej:
 - jest bez pieniędzy, bagażu,
 - nie chce opowiadać o wyjeździe,
 - unika kontaktów z ludźmi, nawet bliskimi,
 - jest w złej kondycji psychicznej (depresja, używki, myśli samobójcze),
 - trudno jej wrócić do pracy/ szkoły,
 - nie odbiera telefonów, boi się wyjść z domu, boi się podróżować.

Jeżeli podejrzewasz handel ludźmi w Polsce możesz skontaktować się z:

- Telefonem alarmowym Policji 997,
- Krajowym Centrum Interwencyjno Konsultacyjne dla Ofiar Handlu Ludźmi: 22 628 01 20, info@ckic.pl
- Fundacją przeciwko Handlowi Ludźmi i Niewolnictwu La Strada: 22 628 99 99, strada@strada.org.pl